

פרשת כי תצא

שליטה על הרצון ולא ביטולו.

לאחרונה, הזדמן לי לקרוא על עבודת מאסטר על רקע העובדה שלאורך ההיסטוריה המודרנית מוטיב מרכזי אחד מוביל התנהלות מושחתת ואובדן מוסרי בשטחי בטחון, והוא אונס של נתינות האויב. ודא עקא, שעובדה זאת יוצרת דיסוננס גדול משום שעל פי עבודת המאסטר נמצא שבמבחן השוואתי עובדתי ב-150 השנים האחרונות מאז תקומת הלאומים המודרנית וכן בהשוואה לעת הנוכחית: למול כל צבאות העולם שנמצאו במצב מלחמה ובהם כל הצבאות בעולם, מול כולם כולל כולם ורבים הסיפורים על אלפי מעשי אונס של כל הצבאות כולל המערביים.

חיילי צה"ל נמצאים בראש הסקאלה החיובית של הומאניות בכל הנוגע לחוסר תוקפנות מינית כלפי נשות האויב. נתון המוצק הזה, הטריף כאמור את דעתם של מכפישי הציונות וצה"ל בפרט, משום שמחד גיסא במצב מלחמה ישנם גילויי תוקפנות מינית ומאידך גיסא, זה אינו עולה בקנה אחד עם התפיסה שלפיה הציונות וצה"ל בפרט נתפסים ככובש מפלצתי ומשחית. לכן המסקנה התמוהה ביותר, של המחקר (לא של החוקרת) שאין לה כל יסוד של אמת אבל שקר ושנאה יש בה, שעובדה שחיילי צה"ל לא אונסים נשים פלסטינאיות נעוצה ביחס גזעני עד שאפילו הגברים הישראליים לא רואים בנשים הפלסטינאיות אפילו אובייקט מיני.

אגב בפרשתנו פרשת "כי תצא" המרובה בפרט מצוות רבים. בתחילת הפרשה אנו נפגשים בפרשה מוזרה ממאוד, פרשת "אשת יפת תואר" המתארת צבא כיבוש הפועל בשטחי אויב ומאבד את הרסן בתחומי היצר. התורה מנסה להתמודד עם חייל הנתון המצב של מלחמה וניכבש בקסמיה של אישה יפה. תהיה הצעתה של התורה אשר תהיה אין ספק שהאדם המודרני נמצא היום במלחמה קשה מול עולם מדהים יפה ואכזר והמצליח לכבוש בקסמיו כמעט כל אדם.

על רקע זה כיצד על האדם המודרני להתמודד מול עולם זה?

דומה שהתשובה לכך מספקת לנו התורה. חז"ל בעקבות הפסוקים בפרשתנו "כי-תצא למלחמה על-אויבך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שבינו. וראית בשביה אשת יפת-תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה. והבאתה אל-תוך ביתך וגלחת את-ראשה ועשתה את-צפרניה. והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה ירח ימים ואחר פן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה". אומרים לנו: "לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתירה ישאנה באיסור" (קידושין כא ע"ב) אמרה תורה "מוטב שיאכלו ישראל בשר תמותות שחוטות, ואל יאכלו בשר תמותות נבילות" (קידושין שם), הוי אומר עדיף שיעשו את המעשה הזה ברשות התורה מאשר חלילה בהפקרות.

מכן נמצאנו למדים, שהתשובה לכך אינה מתירנות התרת רסן אינדיבידואליזם איש בעיניו יעשה. או מנגד שמרנות להסתגר בארבע אמות במות חומות. להערכתני, כל דיכוטומיה שורשה בעבודה זרה. לכן הדרך שמציעים חז"ל בעקבות התורה היא שליטה אנושית. זאת אומרת ישנם צריכים בסיסיים לכל אדם. אין להתעלם מאותם צרכים. עם זאת יש לעשותם מתוך תודעה עצמית וסביבתית גבוהה. העולם המודרני הוא נפלא וקוסם עם זאת אין להתיר ביאה ראשונה יש צורך בתודעה.

שבת שלום

שרון שלום
רב קהילת קדושי ישראל